

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 15 [2431]

ЧЕТВЕР, 2 ЛЮТОГО 1978 року

Газета виходить з 1939 року.
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ЯКЩО ЗАВТРА ВЕСНА...

На подвір'ї першої тракторної бригади колгоспу «Родина» Ульяновського району вишикувалися сівалки і культиватори, комбайни і візки для солом, плуги і зчіпки. Їх очищено, полагодили, пофарбовано, робочі органи вкрито шаром антикорозійного мастила. Давно вже забули сюди дорогу механізатори — надійно відремонтувавши сільгоспмашини, вони тепер готують трактори до весняних робіт. Поряд з досвідченими хліборобами дбайливо лагодили техніку комсомольці Микола Бондар, Микола Бершадський, Анатолій Зелень. П'ять спеціальних ланок було створено для того, щоб якнайшвидше поставити техніку на лінійку готовності.

Комсомольсько-молодіжний колектив бригади зобов'язався в третьому році десятої п'ятирічки виростити в середньому на гектарі посіву по 40 центнерів зернових (зокрема по 50 — озимої пшениці), по 500 центнерів цукрових буряків, по 25 центнерів насіння соняшнику. І тепер колектив механізаторів, очолюваний комуністом Анатолієм Семеновичем Харкавим, готовий до нового етапу боротьби за багатий урожай.

Підтримавши почин знайомців, завчасно, відразу ж після закінчення осінніх польових робіт, почали ремонтувати свій хліборобський арсенал механізатори комсомольсько-молодіжного колективу колгоспу імені Ульянова Добровеличківського району (групкомсорг Віктор Наумчук). Особливо дбайливо, по-господарськи полагодили закріплену техніку Володимир Воробйов, Олександр Тарануха, Микола Головань, Олександр Кожухар. У ці дні в господарстві інтенсивно вивозять на поля місцеві добрива — фундамент під урожай 1979 року.

Нині механізаторські колективи широко обговорюють Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання в третьому році десятої п'ятирічки за виконання і перевиконання плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва і якості роботи.

Завдання, що поставили перед молодими хліборобами колгоспу імені Леніна Вільшанського району у світлі цього важливого документа, були темою серйозної розмови в комсомольсько-молодіжному колективі першої тракторної бригади, де групкомсоргом Микола Бойченко. У відповідь на Лист молоді хлібороби взяли підвищені соціалістичні зобов'язання на нинішній рік, тепер вони наполегливо готуються до весняних польових робіт.

Визначили свої рубежі й комсомольсько-молодіжні колективи механізованого загону № 1 тракторної бригади колгоспу імені Кірова Олександрівського району (групкомсорг Андрій Шмарко), механізованих ланок по вирощуванню кукурудзи колгоспів імені Леніна Новохарангельського та «Маяк» Знамянського району (ланкові Валентина Боровик і Ніна Голик), багато інших молодіжних колективів механізаторів області.

Господарі поля готуються до боротьби за щедрий ужинок. А що буде вона нинішнього року нелегкою, напруженою, кожен знає: і озимина ще невідомо як перезимувала, і вологі в ґрунті невеликі запаси. Кожен робочий день, кожна погожа хвилина буде весною на обліку.

А чи все ти зробив, молодий господарю землі, щоб сповна, раціонально використати техніку, дорогий час, якщо завтра — весна?

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ТЕЛЕТАЙП

«Шодня працювати по-ударному!» — під таким девізом трудяться сьогодні молоді виробничники Ульяновського районного об'єднання «Сільгосптехніка». Про це сказала на відкритих партійних зборах слюсар цеху по ремонту двигунів молодий комуніст Людмила Бордюжова. Людмила щодня особисто виконує змінні норми на 110—120 процентів, та все ж вона не могла не зауважити, що в їхній роботі є чимало недоліків, зокрема не завжди буває достатня кількість запасних частин, матеріалів.

А Вячеслав Демидовський нині працює в складі загону по вивезенню органічних добрив у колгоспах. Загін уже доставив на поля 27 тисяч тонн місцевих добрив при завданні 10 тисяч тонн.

Молодь районного об'єднання у відповідь на Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ день у день примножує свої трудові здобутки.

В. ДЕНИСЮК,
секретар комітету комсомолу
Ульяновського районного об'єднання «Сільгосптехніка».

Багато молоді зайнято в тракторних бригадах колгоспу «Більшовик». Велика заслуга комсомольців у тому, що загалом по господарству торік вироблено на еталонний трактор понад півтори тисячі гектарів умовної сранки, а середньозмінний виробіток на машинах становить 9 гектарів.

Серед ентузіастів — представники змін хліборобської Станіслав Сторожук, Володимир Дзюбейло.

Комсомольці і молоді господарства у відповідь на Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ старанно готуються до початку весняних польових робіт — ще раз оглядають уже полагодижену сільськогосподарську техніку, вивозять у поле органічні добрива, ремонтують комбайни, трактори.

Н. ЗЕМНОРИЙ.
Гайворонський район.

У Центральному Комітеті ЛКСМ України

ВІДЗНАЧЕНО БРАЦІХ

Центральний Комітет ЛКСМ України нещодавно підбив підсумки роботи комсомольських організацій республіки по виробництві і заготівлі кормів для громадської худоби в 1977 році.

Серед багатьох міських та районних комсомольських організацій республіки нагороджено перехідним випелом ЦК ЛКСМ України й Новоукраїнську районну комсомольську організацію південної області.

Серед первинних комсомольських організацій Почесною грамотою ЦК ЛКСМ України нагороджено й комсомольську організацію колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Кіровоградської області.

ДОБРОЯКІСНО, ЕКОНОМНО—ПРОГРАМА РОКУ

Соціалістичні зобов'язання

колективу комсомольсько-молодіжного екіпажу
штукатурів управління механізації будівництва
комбінату «Кіровоградважбуд» (бригадир
Є. Нескорожня, групкомсорг Л. Гречанюк)
на 1978 рік

Минулий рік наш комсомольсько-молодіжний колектив відзначив чималими успіхами по всіх техніко-економічних показниках.

Наші досягнення ми вирішили закріпити, і в третьому році п'ятирічки працювати ще продуктивніше і доброякісніше. В рік 60-річчя Ленінського комсомолу ми беремо такі підвищені соціалістичні зобов'язання:

— закінчити вдосконалення технології штукатурних робіт виконати планові завдання трьох років п'ятирічки до річниці прийняття нової Конституції СРСР;

— середньозмінний виробіток на одного працівника довести до 28 квадратних метрів оштукатуреної площі проти 24,4 квадратного метра в минулому році;

— шляхом ефективнішого використання матеріально-технічних ресурсів зекономити до 10 тонн цементу, 11 кубічних метрів розчину, 8 тонн будівельного гіпсу;

— здавати з першого пред'явлення на оцінку «добре» і «відмінно» не менше 90 процентів об'єктів;

— від впровадження раціоналізаторських пропозицій одержати 1,7 тисячі карбованців економії;

— запровадити бригадне наставництво над п'ятьма випускниками МПТУ;

— успішно пройти громадсько-політичну атестацію кожному членові колективу — учасникові Ленінського таліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!», завершити навчання в гуртку «Наш Ленінський комсомол»;

— підтвердити звання колективу комуністичної праці.

Викликаємо на соціалістичне змагання комсомольсько-молодіжний колектив штукатурів станції нашого управління, де бригадиром М. Казаріна, групкомсоргом Р. Сичова.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ОБГОВОРЕНО І ПРИЙНЯТО НА ЗБОРАХ КОЛЕКТИВУ ЕКІПАЖУ.

ІНІЦІАТИВА

Ініціатива, з якою виступили молоді трудівниці швейного цеху Вільшанського районного промкомбінату, пролунала кілька днів тому, але початок свій вона бере з минулорічних результатів, з досвіду і майстерності дівчат. План 1977-го швачки виконали на 117,2 процента, гідно відзначивши ювілей Великого Жовтня.

«План двох з половиною років — до XVIII з'їзду ВЛКСМ, план трьох років — до першої річниці нової Конституції СРСР!» — авторами цього почину стали комсомолки цеху. А Тетяна Іванова, Олена Смілянська і Валентина Шаркезі дали слово особисті завдання трьох з половиною років п'ятирічки виконати до 60-річчя Ленінського комсомолу. Нині вони трудяться в рахунок липня 1978 року.

В. ТОНЧАРЕНКО,
перший секретар Вільшанського райкому комсомолу.

Комсомолець Андрій Шмарко після закінчення Оникійського СПТУ № 7 працює механізатором у колгоспі імені Кірова Олександрівського району.
У минулорічній жнива Андрій комбайном «Колос» зібрав зернові на площі 330 гектарів і намотав 9315 центнерів хліба, за що удостоївся медалі «За трудову доблесть».

Андрій Шмарко — член комітету комсомолу колгоспу, кандидат у члени райкому комсомолу.

На фото: молодий механізатор Андрій ШМАРКО.

Фото В. КОВПАКА.

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ

РАЙКОМ КОМСОМОЛУ:
ГРАНІ СТИЛЮ

Вести за собою

Коли називають якусь комсомольську організацію, що має певні заслуги або не має їх, обов'язково називають і її ватажка. Цим визнається одна дуже важлива закономірність: якість роботи асистентів організації значною мірою залежить від здібностей, уміння, авторитету її керівника. Пам'ятаєте, IV пленум ЦК ВЛКСМ поставив перед об'єктами, міськими і райкомами дуже суттєвий вимогу — поліпшити роботу з комсомольськими кадрами, вдосколати систему їх добору, розстановки, навчання. Добитися цього можна тоді, коли чітко визначиш, яким сьогодні повинен бути комсомольський активіст.

На мою думку, справжнім ватажком юнаків і дівчат може стати лише той, хто політично зрілий, наполегливий, уміє бачити нове, глибоко розбирається в складних явищах життя і постійно живе життям трудового колективу. У нас чимало саме таких комсомольських працівників. Серед них — секретарі комитетів комсомолу Любов Казанцева, Федір Ткаченко, Таміла Бурдієнко, секретарі бригадних комсомольських організацій Любов Мартиненко, Галина Руде, групкомсорги Володимир Очеретнюк, Віктор Сендзюк, Володимир Міщенко.

Вносе комсомольці тракторної бригади колгоспу імені Кірова вибирають групкомсоргом Віктора Сендзюка. Віктор — молодий комуніст, депутат сільської Ради, кавалер ордена «Знак Пошани» і Трудової Слави. Чудовий механізатор, він два роки підряд був переможцем районного змагання комбайнерів. Минулого літа зібрав урожай на площі 361 гектар і видав з бункера свого «Колоса» 12 920 центнерів зерна. Сендзюк виконує велику громадську роботу як народний організатор, як член районного комсомолу. В комсомольській групі, яку він очолює, регулярно відбуваються цікаві й змістовні збори. Готуючись до 60-річчя Ленінського комсомолу, весь колектив тракторної бригади з ініціативи комсомольців вирішив працювати без відстаней. Маж у цьому змаганні — сам групкомсорг. Так у порівняно невеликому колективі комсомольський ватажок виступає не тільки організатором практичних справ, а й прикладом високих моральних норм поведінки. Все це і є закономірним наслідком того, що комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу імені Кірова протягом двох років не раз перемігала в обласному соціалістичному змаганні серед таких же колективів.

Починати здобувати авторитет комсомольському працівникові, мабуть, потрібно з підвищення особистої відповідальності за доручену справу. За що б ти не брався, маєш бачити кінцевий результат і неодмінно добитися наміченого. На цьому шляху й перевіряються ділові якості ватажка. Не довів справи до кінця — значить показав свою діловитість, не виправдав довіри товаришів. На жаль, серед комсомольського активу району є ще такі ватажки, які живу роботу підмінюють загальними закличками.

На звітно-виборчих зборах у 1975 році секретарем комітету комсомолу колгоспу імені Кіровського обрали Миколу Мороза. Чим він привернув увагу

спілкач? Гостро критикував роботу попереднього комітету, вніс пропозиції щодо поліпшення діяльності комсомольської організації. Здавалося, людина вболіває душою за справу, горить бажанням узятися за діло — справжній буде ватажок. Фактично ж діловитість М. Мороза виявилася показною. Він не виправдав довіри комсомольців. На останніх звітно-виборчих зборах спілкачів принципово оцінили показну діловитість М. Мороза і обрали нового ватажка.

Цей випадок, на жаль, не поодинокий. Свідчить він про те, що райком комсомолу ще слабо працює з кадрами. Іноді добирається резерв лише за анкетними даними. Якщо вже так і трапляється, то зарадити справі може і повинна система навчання комсомольських кадрів. Гадаю, це стосується не тільки нашої районної комсомольської організації.

Як правило, комсомольські організації господарств очолюють незвідні секретарі. Це якоюсь мірою не дозволяє їм повністю віддатися роботі з молоддю, особливо у великих колгоспах і радгоспах, де комсомольці розкидані і за місцем проживання, і за місцем виробництва. Дуже важливо в цих умовах ватажкові навчатися зосереджуватися на головному, встигнути побувати в багатьох місцях, не розпилюючи марно свого позаурочного часу, відаданого на організаційну роботу.

У районі діє система навчання комсомольського активу. В роботі семінарів беруть участь партійні і господарські працівники, спеціалісти. Ми прагнемо, щоб такі семінари не перетворювалися у звичайне «натаскування» і роздачу «нарядів» комсомольським активістам, а щоб слухачі більше отримували знань з педагогіки, психології, методики роботи з різними категоріями молоді. Тут слід зазначити, що сьогоднішньому комсомольському активістові треба знати і досвід роботи сусідніх та інших кращих організацій. Позаторік наш актив запрошував на такий розширений семінар. І комсорги багатьох районів внесли до планів роботи комитетів. Мабуть слід збирати такі семінари щороку, скажімо, відразу після звітно-виборчої кампанії. І не обов'язково в обласному центрі, а на базі однієї із зон, де і практичні заняття, і обмін досвідом роботи провести значно простіше. Такий захід став би свого роду взаємоперевірною внутрішніспілковою діяльністю комсомольських організацій району і міст.

Не вичерпати форм і методів навчання комсомольського активу. Головне — щоб вони слугували формуванню ватажків, які відповідають сьогоденню. Як вимагає цього листопада (1977 р.) Пленум ЦК Компартії України, XII пленум ЦК комсомолу України.

Д. ЗАМША,
перший секретар Бобриньського райкому комсомолу.

Три місяці минуло після звітів і виборів у первинних комсомольських організаціях області. Час, достатній для того, щоб критично проаналізувати свою роботу, перевірити свої організаційські здібності, визначити, які проблеми належить розв'язати в першу чергу.

Більшість із 1242 уперше обраних комсомольських ватажків уже має в активі і рейди «Комсомольського прожектора», і походи по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, і тематичні вечори. Не забуто критичних зауважень, пропозицій, висловлених на звітно-виборчих зборах. Багато комитетів комсомолу й почали свою роботу саме з усунення недоліків.

Однією з найактуальніших сьогодні є проблема широкого залучення спілкачів до активної участі в житті комсомольських організацій. Мова про комсомольські доручення. Треба спрямувати роботу так, щоб усі юнаки і дівчата (з тому числі й неспілкачі) не залишилися осторонь заходів, запланованих комитетом. Необхідно покіпнути з такою практикою, коли один комсомолец виконує кілька доручень (вільність на шкідливі якості), а інший не має їх зовсім.

Великої уваги змагає в численних комсомольських організаціях робота інформаційних груп. У них дуже відповідальна функція — доводити до комсомольців і молоді завдання вищих пар. Ітих і комсомольських органів, інформувати про виконання попередніх рішень, пропонувавши передовий досвід.

Підкреслимо, що від чіткого й конкретного планування залежить положення успіху.

7 лютого в школах буде проведено піонерські лінійки, мітинги, збори піонерських загонів, дружин, присвячені Дню юного героя-антифашиста. А 23 лютого відбудеться обласний зліт загонів юних державців і червоних спідопитів, присвячений 60-річчю Радянської Армії.

Цього місяця обком комсомолу підіє підсумки огляду роботи комсомольських організацій, комсомольсько-молодіжних колективів, тракторних бригад, спрямованої на підтримку ініціативи «Високопродуктивному виконанню машин і подовженню строку їх служ-

на обліку в дитячих кімнатах міліції, за лінійними загонами. Велику увагу обком комсомолу приділить навчанню комсомольських кадрів та активу. Відбудуться семінари секретарів комитетів комсомолу колгоспів і радгоспів, вищих і середніх спеціальних на-

у, світлі рішення XXV з'їзду КПРС. Крім того, міський ЛКСМ України проведе міський зліт комсомольсько-молодіжних колективів різних галузей народного господарства. Йогод 800 юнаків і дівчат візьмуть у ньому участь.

Не залишаться поза увагою й кіровоградські спортсмени, для них буде влаштовано спортивний вечір. Зустрінуться на одному з вечорів і представники творчої молоді.

Юнаки і дівчата м. Долинської оформлятимуть наочну агітацію міста. Тут буде встановлено стелу, присвячену 60-річчю Ленінського комсомолу. Кіровоградський райком ЛКСМУ разом з районним Будинком піонерів проведе науково-практичну конференцію з проблем комуністичного виховання учнівської молоді.

Майже в усіх районах відбудуться змагання «Нумо, хлопці!»

Нині первинні комсомольські організації колгоспів, радгоспів, районних об'єднань «Сільгосптехніка» повинні особливу увагу приділити підготовці техніки до весняно-полевих робіт. Весняна сімба-відповідальна пора для членів постів якості, комсомольських «прожектористів».

З кожним днем наближається той час, коли почнуть свою роботу XXIII з'їзд ЛКСМ України і XVIII з'їзд ВЛКСМ. Ідно зустріти їх — до цього повинні прагнути кожен комсомолец, кожен юнак і дівчина, кожна комсомольська організація.

Інформаційно-методичний центр обком комсомолу.

Від редакції: ми чекаємо від читачів «Молодого комунара», комсомольських ватажків, активістів-міркувань, конкретних пропозицій про вдосконалення практики комсомольської роботи.

ВІД ПЛАНУ — ДО ДІЛА

би — комсомольську турботу! Тридцять молодих буряководів — передовиків сільськогосподарського виробництва бюро міжнародного молодіжного туризму обкому ЛКСМ України направляє у туристську поїздку за маршрутом Кіровоград—Одеса—Москва—Мінськ—Белгород—Казань—Куйбишев—Волгоград—Одеса—Кіровоград. 30 переможців соціалістичного змагання за право підписати Репорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня буде сфотографовано в Ленінграді біля легендарної «Аврори».

Протягом місяця буде проведено масову взаємоперевірку занять у гуртках і семінарах комсомольського політнавчання. В лютому обласний штаб студентських будівельних загонів здійснить роботу по закріпленню підлітків, які перебувають

в акадмічних закладах, групкомсоргів. Буде організовано навчання завідувачів відділами комсомольських організацій, завідувачів секторами обліку членів ВЛКСМ і фінансів міських і районних ЛКСМУ, комитетів комсомолу з правами райкомів.

Сімнадцять райкомів комсомолу проведуть чергові пленуми. Так, Долинський райком ЛКСМУ планує скликати пленум, на якому йтиме мова про завдання районної комсомольської організації, що випливають з постанови ЦК КПРС і Радні Міністрів СРСР «Про вдосконалення навчання, виховання учнів загальноосвітніх шкіл і підготовки їх до праці». Ленінський райком комсомолу міста Кіровограда проведе пленум з таким порядком денним: «Завдання Ленінської районної комсомольської організації м. Кіровограда, які випливають з постанови листопада (1977 р.) Пленуму ЦК Компартії України і XII пленуму ЦК ЛКСМУ». Кіровоградський міський комитет комсомолу на зборах активу розгляне питання про підвищення відповідальності комсомольських організацій вищих і середніх спеціальних навчальних закладів міста за підготовку і виховання висококваліфікованих спеціалістів

«АУДИТОРІЯ»

СКІЛЬКИ ЩАСЛИВИХ СТУДЕНТІВ?

МАБУТЬ, лише той, хто не був студентом, не знає моментів, коли тебе супроводить хвилювання перед дверима, на яких уже хтось із жартівників приколотив п'япірець з класичною фразою: «Облиш надію, хто сюди заходить». Так, сесія — то напружене очікування хвилини, коли відчиняться двері, щоб кинути до чергового щасливчика (бай-дуже, яка оцінка!) з традиційним: «Ну що? Скільки? Які були запитання?» А потім заходять до аудиторії самі, і зникнення твого ніхто не помічає, хоча ще хвилюєш тому ті, хто склав екзамени, хвилювалися і співчували тобі. Нічого не вдієш: така споконвічна екзаменаційна атмосфера.

Першочурників філологічного факультету педінституту до сесії прийшли несповано підготовленими, а особливо одинадцять академгруппа, якою керує старший викладач Г. І. Олійниченко.

Як планувати свій день, розподіляти час між відповідним і навчанням? Як добитися кращої успішності? Питання ці обговорювали в групі з позицій наукової організації праці, причому ніхто не намагався нав'язувати іншим готові думки, прописні істини.

Сесія для першочурників стала перевіркою на зрілість, своєрідною

перепусткою в повноправне життя студентства вузу. Чимало першочурників добре знали тексти творів письменників, глибоко розумілися в питаннях історії і теорії літератури, добре знали постанови партії з питань літератури і мистецтва, вміло аналізували твори в єдності змісту і форми.

Групові знання з давньої української літератури виявили колишні слухачі підготовчого відділення Валентина Волкова, Надія Касяненко, Валентина Шевчук та інші.

Другочурникам факультету фізичного виховання трохи легше: перша сесія для них уже давно за плечима. І хоча в коридорі жартують, але ж внутрішнє хвилювання, як напруга перед стартом. А фініш там, в аудиторії, де екзамени приймає кандидат психологічних наук Б. П. Слюник.

Задоволення п'ятіркою Галя Підкладенко. Її радість поділяють товариші по навчанню Юрій Сокал, Алла Безцінна, Сашко Метіль. У їхніх записках — теж п'ятірки!

...Щодня в педінституті можна побачити купки студентів біля аудиторій, за дверима яких — екзамени.

Виходить з аудиторії усміхнена Маргарита Седякіна. Екзамени з педагогіки складено на «відмінно». Отже, не пройшли марно консультації, додаткові практичні заняття для студентів-магематиків з третього курсу. Досить сказати, що лише в 33-й академгруппі кандидат педагогічних наук В. П. Барабаш за наслідками атестації, поставив у звітну відомість вісім відмінних оцінок без опитування.

Нині в боротьбу за високу якість своїх знань вступили студенти випускних курсів. Проведені екзамени засвідчили, що цього року наша школа одержить справжніх спеціалістів, у яких окрім диплома про освіту, буде й осмислене бажання стати вчителем.

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
викладач педінституту.

На фото: третьочурник фізичного факультету Віктор ШМАНОВ задоволений. Ще одне «відмінно» записав до його записки викладач фізика.

Фото Т. АВДЕЄВОЇ.

Є люди, котрі поділяють професії на «героїчні» й «негероїчні». До перших, звичайно, відносять професії льотчика, моряка, космонавта. Ці професії вимагають немужності характеру багаторічна щоденна сумлінна заготованості. Але хіба не потребує волі весняна сіба в колгоспі, коли день, іноді навіть година, вирішує долю врожаю на сотнях і тисячах гектарів? Будь-який сільський механізатор може розповісти про ті напружені дні, коли, щоб не пропустити найкращого строку сіби, йому доводиться не полишати свого агрегату з раннього ранку до пізнього вечора. До цього його ні-

хто не змушує, так велить його хліборобська совість, його професійна честь. То хіба така самовіддана праця не мужність, не героїство!

Отож той, хто вирішив стати механізатором, вступає в лави мужніх і сильних духом людей. Але чи всі так думають? У нашій області 9 сільських професійно-технічних училищ, сім з яких — середні. Минулого року учнями тільки середніх СПТУ вперше стало 3050 учорашніх восьмикласників. Приходили вони до училищ по-різному...

«КИМ Я ХОЧУ БУТИ?» ПИТАННЯ, ДО ЯКОГО ПРИЧЕТНІ ВСІ.

Вперше в житті на анкету «Ким бути?» Юрко відповідав у шостому класі. Вчителька продиктувала два запитання, і всі старанно записали їх на чистих аркушах паперу. Над першим Юрко довго не роздумував. «Про яку професію розповідали тобі батьки, вчителі?» — про шофера, будівельника, учителя, столяра, інженера, тракториста, журналіста... — лягали на папір слова. Друге запитання на якусь мить примусило задуматись. «Ким я хочу стати?» Тут справді слід подумати серйозно. Юрко зітхнув, ще раз перечитав написане і впевнено вивів: «Космонавтом».

Що було потім? Ні, шестикласника Злинської середньої школи № 2 Маловисківського району ніхто не відраджував. Навпаки, хлопець досі пам'ятає, як на класній годині вчителька докладно розповідала їм про ті професії, що їх згадували у своїх відповідях на анкету його однокласники. І про космонавта також. Але тут же вона розповідала, якої віддачі потребує весняна сіба в колгоспі, коли кожен день, година вирішує долю всього врожаю, якого характеру вимагає багаторічна щоденна сумлінна праця, яка ціна і яка ша-на рука, що пахнуть клібом.

Про це потім розповідали не раз і гості, котрих запрошували до школи. Найбільше запам'яталися трактористи їхнього колгоспу імені Свердлова Анатолій Ляшенко та Анатолій Кривохижа. Вони частенько заходили до класу — самі колись тут сиділи за партами. Отож хлопці й розповідали про поле, сібу, жнива. Про те, що стати механізатором теж не просто, бо тому, хто має справу з машиною, потрібні не тільки вправні руки, а й ясна голова. Тут теж свої професійні тонкощі — швидкість реакції, обсяг пам'яті, спостережливість, відчуття ритму чи темпу праці. Тракторист, скажімо, на слух повинен уміти контролювати стан працюючого двигуна, а за кольором вихлопних газів «на око» визначити ступінь його завантаження.

Ще хлопці розказали: закінчили вони Онківське сільське професійно-технічне училище № 7 і саме там усього навчилися. І коли одного разу Юрко побачив у шкільному коридорі великий стел, котрий розповідав про це училище, він, звичайно, зупинився. Довго розглядав фотографії хлопців зосереджених — біля трактора в класі, усміхнених — у кімнатах гуртожитку, розпашаних — на спортивному майданчику. А по закінченні восьмого класу Юрко Каплунов разом зі своїм однокласником Сашком Нестеренком подав документи до того ж таки училища.

Нічого дивного в цій історії, безперечно, немає. Кожен із нас у дитинстві не раз, не два змінював свої уподобання. Варто зустріти п'ятирічному малюкові на вулиці хазяцького пожежника, як це відразу вирішить його майбутню долю: «Буду пожежником!» Та на завтра його уяву полонить уже мільйонер, потім льотчик... І так мало не кожен день приносить щось нове.

Чи ж легко зорієнтуватися самому? На допомогу приходять батьки, потім вчителі. У

них важливе завдання — допомогти свідомо вибрати шлях, урахувати не тільки особисті нахили, а й інтереси народного господарства. Вони дорослі, тож знають усе... Юркові допомогли.

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ З УХИЛОМ... ЯК ХЛОПЦІВ «ЗАХИЩАЛИ» ВІД ПТУ.

Хлопці, що вчилися в Обознівській восьмирічній школі Кіровоградського району, теж збиралися вибрати собі професію до душі. Теж із допомогою дорослих — тих же вчителів та

ського, в беззвізській середній школі цього ж району — Сергія Курбатова.

Можна розказувати ще про багато що. І про те, як Олександрів Іванович Белову, майстрові Онківського СПТУ № 7 у кількох школах Олександрівського району — Цвітненській, Трипільській, Вищевещаківській — навіть не дозволили зустрітись з восьмикласниками («Ні, ні, ще заховує до вас, а їм у дев'ятий обов'язково!»). І про те, як Толю Квашенку разом з батьком викликали в комісію у справах неповнолітніх, як жорстокі слова хльостили позашкільного чоловіка, батька п'ятнадцятирічного сина: «Якщо не примусите повернутися сина до школи, ми позбавимо

У ВЧИТЕЛІВ — ТЕЖ ПЛАН... ПРО ШЛЯХИ СПІЛЬНОГО ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ

— Педагогія теж зрозуміти треба, — Дмитро Іванович Дузь, начальник обласного управління по профтехосвіті, розуміє їх добре, — адже й у них план. План набору до дев'ятих класів. І виконувати його теж потрібно.

Ось тут і час навести слова з постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальше вдосконалення навчання, виховання учнів загальноосвітніх

шкіл, зацікавлених у виконанні плану набору до дев'ятих класів. Та все ж навесні його працівники влаштували зустріч класних керівників восьмих класів усіх шкіл з майстрами, учнями профтехучилища. І, можливо, це їхня заслуга — 10 випускників Маловисківської школи-інтернату, 12 — Онківської середньої школи стали учнями Онківського профтехучилища. Вони роблять одну справу. А от завідувач Бобринецьким районом В. В. Мітлоз не тільки знав про ганебне судилище, алаштоване Анатолію Квашенку і його батькові, а й сам, як член комісії у справах неповнолітніх, брав у ньому безпосередню участь.

Час, мабуть, сказати своє вагомое слово і комітетам комсомолу шкіл, колгоспів, райкомів комсомолу. Бо ж за путівками райкому комсомолу до Бобринецького профтехучилища, наприклад, минулого року не було направлено жодного комсомольця, в Новгородківському кількості учнів з путівками становила всього один процент. Маловисківський райком комсомолу направив на навчання 45 учнів (хоча в райкомі зазначали, що ця цифра значно більша — 130).

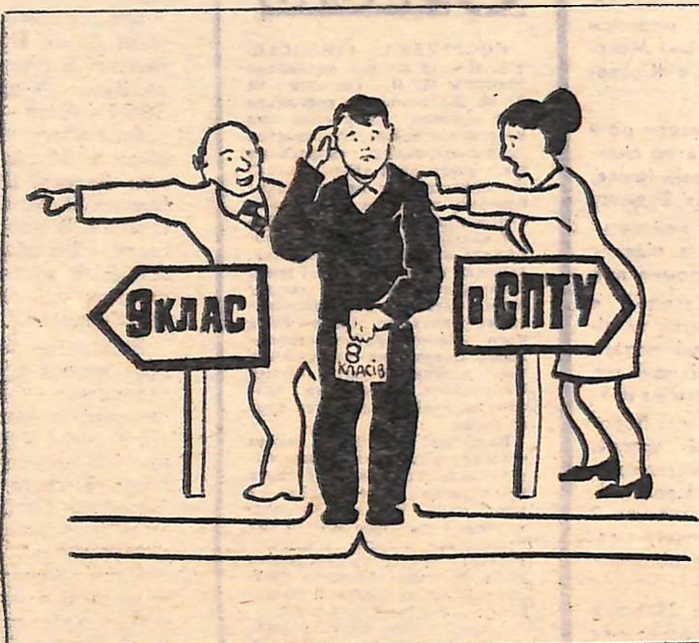
«Вони до нас не всі йдуть. Звідки ми можемо знати, хто з них хоче йти до училища?» — так твердили в Маловисківському райкомі. А хіба не міг би, скажімо, шкільний комітет розпосудити серед восьмикласників анкету, щоб потім райком комсомолу ознайомився з відповідями на неї?

Комсомольська путівка у п'ятнадцять років — то важлива віха на початку життя майбутнього громадянина нашої країни. Добре, коли все складеться у юнака хоч би так, як у Юрка Каплунова чи Сашка Нестеренка. А коли погрожують, насміхаються? Чи не закрадеться сумнів у юну душу: «Раптом і справді ця робота гірша від інших? Може, й справді не варто йти до того училища?»

Хто годі пояснить хлопчині, що так, як раніше смішною видавалася людина, котра не вміла запрягати коня, нині смішним видається юнак, котрий не знає, як йому підійти до трактора? Хто переконає, що механізатор на селі — то тепер найголовніша людина? Хто розповість про ті цікаві вечори і спортивні баталії, про те, як стає тривожно-радісно, коли тобі доручають захищати честь училища на обласному конкурсі на кращого юного механізатора, про ті цікаві книжки, які є в училищній бібліотеці, про справжніх друзів і про справжню роботу?

Може подумати над цим усі разом?

Н. ПАСТУШЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

«Я В СПТУ ПІДУ...» —

казали наприкінці навчального року восьмикласники своїм учителям. І ось що з того виходило.

батьків. Слухали їхні розповіді, бачили, з якою позагою ставляться односельчани до тих, хто працює в полі, плекає кпб. Тягнуло їх нестримно до техніки, хотілося, щоб скоріше настав час, коли можна буде самому сісти за кермо машини.

Якраз тоді до школи приїхав Сергій Володимирович Перегудов, майстер Онківського СПТУ № 7. Розповів про училище, про майбутню роботу.

— Думай, хлопці. Якщо кому до вподоби — чекаємо на осінь до нас.

— Е, ні, хлопців вам не віддамо, — втрутилася відразу класний керівник. — Ім середню освіту здобувати треба.

— Але ж я розповідав, — здивувався майстер, — училище наше середнє, так що по закінченні його разом з посвідченням механізатора випускники отримають і атестат про середню освіту. Умови у нас для навчання є: класи, лабораторії...

Що було далі, не хочуть ні їм згадувати ні хлопці, ні майстер. Бо нічого хорошого не було. «Не беріть ви їх, вони ні слухати вас не будуть, ні вчитися. Мороки не здикається», — це до майстра. — «Куди це ви збиралися? Отак і будете весь вік у мазуті й грязюці ходити?» — це вже до хлопців.

«Профорієнтація» не допомогла. Тоді в школі вирішили вплинути силою: свідоцтва про восьмирічну освіту передали до Грузьківської середньої школи. Ніякі прохання не допомогли: вже другий рік Іван Олексієв, Анатолій Волозник, Сергій Миргородський і Сергій Цаприка ачаться в училищі, подавши при вступі тільки свідоцтва про народження. А в Плетеноташківській середній школі Маловисківського району знаходяться документи Василя Красицького і двох Сашків — Литвиненка і Тимоше-

вас батківських прав». А ася «провина» Толі Квашенка полягала в тому, що він, закінчивши вісім класів Бобринецької середньої школи, вирішив стати механізатором і вступив до Бобринецького сільського профтехучилища.

Можна розповідати й далі. Та час, мабуть, уже спитати: чому так? Може, в нашій сільськогосподарській області ви-стачає тих механізаторів, що, скажімо, отримують свідоцтва в школі і залишаються працювати в колгоспах?

Далеко ні. Тільки в Компаніївському районі минулого року для забезпечення нормальної роботи всіх ланок сільськогосподарства не вистачало 155 робітничих одиниць, у тому числі 30 механізаторів. Зосталося працювати в колгоспі 47 учорашніх школярів. Вивчення ж проффорієнтаційного нахилу учнів 9—10 класів району показало, що цього року в сільське господарство прийде 59 випускників. Механізаторами з них хочуть стати всього чотирнадцять чоловік. Наступного року ще менше — шість...

Того ж 1979 року Бобринецьке профтехучилище закінчать не 150 механізаторів, як планувалося, а 116, бо тридцять чотирьох учнів цього року в училищі «недобрили». І найменше, до речі, прийшло випускників восьмих класів саме зі шкіл Компаніївського району. «Не відпускають», — пояснив Микола Григорович Сердюченко, директор Бобринецького СПТУ № 2.

шкіл і підготовки їх до праці: «...необхідно вдосконалювати практику комплектування професійно-технічних, середніх спеціальних навчальних закладів і дев'ятих класів загальноосвітніх шкіл випускниками восьмих класів на основі єдиних річних і перспективних планів як складової частини комплексних планів економічного і соціального розвитку автономних республік, країв, областей, міст і районів, виходячи із загальнодержавних інтересів, потреб у кваліфікованих кадрах на місцях і з урахуванням права вибору навчального закладу самими учнями».

Ми живемо в одній державі. І завдання виховання і залучення до праці тих, хто сидить нині за шкільною партою, у всіх нас теж одні. Тільки треба уникати формального та бюрократичного підходу до цієї важливої справи. Адже тут визначаються людські долі. Маловисківський районний відділ народної освіти теж, безпе-

ВИРІЖ І ПОКЛАДИ ДО КОНВЕРТА

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ЯНА ТВОЯ ДУМКА

ПРО ТЕ, ЩО ТИ ПРОЧИТАВ НА ЦІЙ СТОРІНЦІ?

Як зустрічають у твоїй школі бажання восьмикласників продовжувати навчання у професійно-технічному училищі?

Чи вже вибрав ти собі майбутню професію? Якщо так, то що саме вплинуло на твій вибір, що вплинуло на твою думку? Якщо ти навчаєшся в сільському профтехучилищі, то чи не шкодуєш, що вчинив так? Що подобається тобі в училищі? Чи порадиш би ти своїм друзям вступати туди ж?

Відповіді вкладай в конверт і разом з цією анкетою відправ на адресу: м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 38, РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

ЛЮДИ, ПОДІЇ, ЧАС

35 РОКІВ ТОМУ, 1943 РОКУ, ЗАВЕРШЕНО ЛІКВІДАЦІЮ
ФАШИСТСЬКИХ ВІЙСЬК, ОТОЧЕНИХ У РАЙОНІ СТАЛІНГРАДА

ЙШЛИ ПЕРШИМИ

У ті грізні дні комсомольці Москви та інших міст країни зверталися з листами й телеграмами до воїнів 13-ї гвардійської дивізії: висловлювали свої палкі патріотичні почуття, давали своїм ровесникам наказ стійко й мужньо захищати місто на Волзі. Ці листи й телеграми активно обговорювали комсомольці всіх частин і підрозділів дивізії. Агітатори, комуністи, комсомольці, політпрацівники і командири доводили до кожного гвардійця наказ москвичів. Усе це запалювало воїнів на нові подвиги.

У відповідь на телеграму молодих москвичів комсомольці дивізії надіслали до «Комсомольської правди» листакляту. Вони писали: «Дорогі товариші, ваша телеграма зворушила всіх командирів, політпрацівників та бійців дивізії. Просимо передати читачам «Комсомольської правди» наш привіт і подякувати за увагу. У нас знову йдуть запеклі бої. На устах захисників Сталінграда ім'я молодого героя-кулеметника, комсомольця Родичева. Таких героїв у нашій дивізії сотні. Наближається знаменна дата — 25-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. І ми, гвардійці, від усього комсомольського серця клянемось тобі, дорога мати-Вітчизно: вихованці більшовицької партії, сини двічі орденосного комсомолу, гвардійці не зроблять ні кроку назад. Умеремо, але відстоїмо волюшку твердиню».

Свою клятву гвардійці виконали з честю, вони на смерть стояли на всіх ділянках фронту. Якравим виявом стійкості і мужності був подвиг захисників будинку № 61 на площі 9 Січня (нині площа В. І. Леніна). 58 діб удержували воїни 42-го гвардійського стрілецького полку 13-ї дивізії цей будинок, відбиваючи шалені атаки ворога. Це був справді інтернаціональний гарнізон, до його складу входили росіяни Я. Ф. Павлов, І. Ф. Афанасьєв, А. П. Александров, Н. Я. Черноголов, Х. В. Воронов, українці О. І. Іванченко, П. І. Довженко, Г. І. Якименко, грузин Н. Г. Москавілі, татари Ф. З. Рамазанов, узбек К. Тургунов, казах Т. Турзаєв, таджики М. Турдієв та інші. В цьому маленькому гарнізоні було 18 воїнів, переважно комсомольці. Гітлерівцям

так і не вдалося взяти будинок № 61, що ввійшов в історію як «будинок Я. Ф. Павлова».

Серед воїнів-сталінградців чимало було уродженців Кіровоградщини. Героїчно діяв комсомолец з Олександрії сержант 39-го гвардійського стрілецького полку О. Чугуй. Під градом мін і снарядів він швидко наводив лінію зв'язку між полком і батальйоном на Мамаєвому кургані. В бою на цьому кургані за язвця було тяжко поранено. Нині Олександр Чугуй учителює в рідному місті.

Мужньо захищав Сталінград наш земляк із Компаніївки заступник командира батальйону 39-го гвардійського стрілецького полку комуніст капітан О. І. Кушнір. За подвиг у Сталінграді його нагородили орденом Червоної Зірки. В бою за визволення Кіровограда від німецько-фашистських загарбників Олександр Іванович загинув смертю хоробрих.

Уміло керував підрозділом і героїчно діяв на Мамаєвому кургані наш земляк лейтенант із 34-го гвардійського стрілецького полку М. Б. Юрченко. Комсомолец Юрченко нагородили орденом Вітчизняної війни II ступеня. Нині Микола Борисович живе і працює в Кіровограді.

У ті грізні жовтневі дні комсорг роти 39-го стрілецького полку, ініціатор снайперського руху сержант Анатолій Чехов, спостерігаючи противника біля Будинку спеціалістів, помітив, що на нейтральній смузі зводиться димок з підвалу зруйнованого житла. Він повідомив про це командира підрозділу. А згодом я дістав завдання уважно оглянути ту ділянку і допомогти людям, які попали в небезпеку. О другій годині ночі ми, чотирьох комсомольців, поповзли на нейтральну смугу до того будинку. Ворог помітив нас і відкрив сильний вогонь. У підвалі ми виявили трьох дівчаток дошкільного віку, хвору бабусю і двох жінок. Вони були знесилені від голоду. З великими труднощами під вогнем противника ми переправили їх у розташування полку на берег Волги...

На Мамаєвому кургані, де 35 років тому точилися запеклі бої і де захисники Сталінграда показали масовий героїзм, збудовано пам'ятник-ансамбль. Сюди щоденно приходять тисячі людей. Вони приносять квіти і приводять дітей. Бо жива пам'ять про героїв, які пішли в безсмертя.

І. АРТЕМЕНКО,
колишній секретар комсомольської організації 39-го полку 13-ї гвардійської стрілецької дивізії.

35 РОКІВ ТОМУ, В ЛЮТОМУ 1943 РОКУ, ПОЧАВСЯ РЕЙД ПАРТИЗАНСЬКОГО З'ЄДНАННЯ ПІД КОМАНДУВАННЯМ М. І. НАУМОВА ПО ТИЛАХ ВОРОГА

СТЕПОВИЙ РЕЙД

Вони вирушили в дорогу саме того дня, коли Указом Президії Верховної Ради СРСР було встановлено медаль «Партизанові Вітчизняної війни I і II ступеня». На окупованій фашистами території ширився рух народних месників. Одинадцять тисяч висаджених у повітря залізничних ешелонів, 6 тисяч виведених з ладу паровозів, майже 40 тисяч загонів і платформ, спалено і підірвано близько 6,5 тисячі мостів, знищено понад 22 тисячі ворожих автомашин — такий основний підсумок партизанських операцій у 1943-му.

А Михайло Іванович Наумов повів кавалерійські загони через територію Сумської, Курської, Харківської, Кіровоградської, Одеської, Вінницької, Кам'янець-Подільської, Житомирської, Київської і Поліської областей. Несучи з собою правду про Радянську Армію, викрикуючи брехливу фашистську пропаганду, наумовці нещадно мстилися ворогові в містах і селах окупованої України. Підірвали мости і вузли зв'язку, знищуючи цілі гарнізони гітлерівців.

Коли Наумова тяжко поранили, з'єднання повів

далі начальник штабу Г. А. Мельник — наш земляк, уродженець села Грушки Ульяновського району.

За вмілу розробку і здійснення бойових операцій, виявлення мужності і героїзму Г. А. Мельника в квітні 1943 року нагородили орденом Леніна.

Досвід, набутий під час Степового рейду, став у пригоді, коли Григорія Арсентійовича направили в Західну Чехословаччину. Там він недовзі створив інтернаціональну партизанську бригаду імені Яна Козіка.

● Йде Всесоюзний місячник оборонно-масової роботи.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА. Ніколи ще юні вихованки тренерів М. Н. Гасмана та Т. М. Долженко не виступали так успішно, як у січні на всесоюзній першості гімнасток дитячо-юнацьких спортивних шкіл товариства «Буревісник», що проходила у Бресті. Закономірно, що вони не змогли суперничати з командою Ленінська-Кузнєцького, яку очолювала олімпійська чемпіонка, володар кубка світу 1977 року, заслужений майстер спорту Марія Філатова, або красунями збірної країни, переможцями всесоюзних молодіжних ігор майстер спорту Ольга Наймушина. Ці команди і зайняли відповідно перше та друге місця.

Наші юні землячки посіли четверте місце, залишивши позаду себе команди багатьох гімнастичних міст країни, в тому числі Москви. Зі спортивної перемоги можна поздоровити учениць четвертої, третьої та дев'ятнадцятої шкіл Ленінську Іванову, Світлану Шевченко, Ольгу Мошуренко й Тетяну Горобченко.

Зростає майстерність у змаганнях на окремих снарядах показала 13-річна Людмила Іванова. Два її опорних стрибки були оцінені по 9,5 бала. В нагороду — бронзова медаль всесоюзної першості. Для Людмилі бронза — велике досягнення, бо вона не змогла обійти лише Філатову та Наймушину.

Може бути задоволення і Тетяни Горобченко, яка виступала за програмою кандидатів у майстри спорту. Після виконання обов'язкової програми вона лідирувала, але в підсумку зайняла четверте місце.

СПОРТИВНЕ ОРІЕНТУВАННЯ. Двадцять команд з Кіровограда, Олександрії та Світловодська взяли участь у змаганнях на першість області з спортивного орієнтування на місцевості. У програму входили подолання маркированої траси, естафети.

Змагання пройшли при значній перепалі орієнтувальників спортивного «Зірка», очолюваних інженером-конструктором заводу «Червона зірка» майстром спорту Наталкою Пулою. Вони завоювали всі перші місця в групах чоловіків і жінок, юнаків і дівчат. Лише орієнтування на маркированій трасі випала чоловіча команда області в районі «Спартак». Количі особисті результати показали Наталка Пула, інженер заводу «Червона зірка» кандидат у майстри спорту Сергій Бойченко, школярі Сергій Пула та Тетяна Бурак.

І в загальнокомандному заліку перемогли червонозорівці. На другому місці — спартаківці, третє місце посіли спортсмени кіровоградського туристського клубу «Лотос».

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. В Києві проходила міжнародна першість республік з легкої атлетики серед юнаків. До складу збірної команди центральної ради товариства «Авангард» входили кіровоградський школяр Микола Юмашов — чемпіон ради з бігу на 800 метрів. На такий же дистанцій цього разу він показав четвертий результат.

У КРАСНОГІРКУ...

Був тематичний вечір, присвячений 60-річчю Радянської Армії. Його відкрив директор школи, учасник Великої Вітчизняної війни Микола Васильович Яценко. В залі — прапори. На стіні — напис: «Радянські Збройні Сили — любимо дітище народу». А поруч — роботи учасників конкурсу на кращий малюнок до 60-річчя Збройних Сил. Нашими гостями були учасники Великої Вітчизняної війни О. І. Петренко, Г. Г. Іщенко, В. М. Скуртов, О. П. Новицький, І. Т. Слюсаренко. В школу завітали й секретар парткому колгоспу «Дружба» Л. Д. Федорова, голова комітету ДТСААФ цього ж господарства О. Ф. Вергун, інструктор райкому ДТСААФ П. Г. Матюшин, волати-виробничники.

Відмінивши навчання Лариса Дейку склала рапорт гостям про роботу по військово-патріотичному вихованню учнів за 1977 рік, розповіла про передсвяткові заходи, які заплановано провести — екскурсії, зустрічі з ветеранами, вікторини, конкурси, агітпробіги, виступи художньої агітбригади, трудові десанти. Зі спогадами виступили Г. Г. Іщенко та О. І. Петренко. Потім усі прослухали цікаву літературно-музичну композицію «В полум'ї народжена» в боях загартована».

План місячника в дії. Учні школи зустрілися з учасником визволення Кіровоградщини від німецько-фашистських загарбників полковником у відставці В. П. Повийчуком. А 28 січня 60 школярів відвідали село Красногірку Голосавицького району; де ознайомилися з діяльністю підпільної комсомольської організації «Спартак».

Л. ЛАНЕЦЬКА,
старша піонервожата Новоукраїнської восьмирічної школи № 1.
На фото: ветерани зустрілися з піонерами.

Редакції газети «Молодий комунар» терміново на роботу потрібен кур'єр.
Звертатися на адресу: вул. Луначарського, 36, телефон 2-43-35.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Кам'янсько-Дніпровський навчальний комбінат
ПІБІРАЄ УЧНІВ
НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
(БЕЗ ВСТУПНИХ ЕКЗАМЕНІВ)

Комбінат готує:
машиністів землерийних машин (суміжна спеціальність — шсфер),
машиністів землерийних машин (суміжна спеціальність — машиніст гусеничних кранів),
машиністів екскаваторів,
мулярів,
штукатурів-малярів.
Строк навчання — 6 місяців.
Приймають чоловіків віком від 20 (на 1 січня 1978 р.) до 40 років з освітою 8—10 класів.
Випускники працюватимуть на будівництві гідромеліоративних споруд у будівельно-монтажних управліннях України.
Зарахованим до комбінату виплачують стипендію в розмірі 75 крб. на місяць.
При комбінаті є куртожиток, навчальні кабінети, забезпечені новітнім навочним приладдям і сучасними технічними засобами навчання, необхідні навчальні література і матеріали, їдальня, актовий і спортивний зали.
Вступники подають на ім'я директора заяву, автобіографію, свідоцтво про освіту (оригінал), копію свідоцтва про народження, медичну довідку (форма № 286), шість фотокарток розміром 3×4 см, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, характеристику з місця роботи.
Паспорт, військовий квиток, трудову книжку абітурієнти пред'являють особисто при виклику їх на навчання.

Початок занять з 15 лютого.
Документи надсилають на адресу: 332600, Запорізька обл., м. Кам'янка Дніпровська, пров. О. Кошового, 1, приймальний комісі.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.
Газета публікується
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.